

by již nyní bylo patrné, že již podle skutkového děje žaloby uplatňovaný nárok zdržovací žalobkyni nepřísluší a že tudíž spor nemůže dopadnouti jinak než zamítnutím žaloby, bylo by návrh na prozatímní opatření zamítnouti. Tomu však v souzeném případě tak není. Dovolacímu rekursu těchto žalovaných bylo však vyhověti, pokud jde o příkaz, by se žalovaní zdrželi také »veškerých činů a projevů směřujících k provádění bojkotu ruských nití proti odběratelům ruských nití«, jednak proto, že k účinné ochraně žalobkyně stačí zatím již to, co bylo žalovaným uloženo v první větě, jednak i proto, že zákaz obsažený v druhé větě o provádění bojkotu je ve svém významu i rozsahu široký a neurčitý, a bylo tedy tuto větu vyloučiti. Se zřetelem k povaze případu bylo podle § 390 ex. ř. k ochraně zájmů žalovaných uloženo žalobkyni složití přiměřenou jistotu, ač zdržovací nárok byl osvědčen.

Čís. 12024.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Zákonem proti nekalé soutěži mělo dojíti ochrany co do zevních zařízení podniku nebo závodu jakékoliv, třebas jako známka nezapsané faktické starší užívání proti třebas zapsanému mladšímu označení podobného neb i stejného obsahu.

(Rozh. ze dne 22. října 1932, Rv I 734/31).

Firma »Bohemia«, Keramische Werke A. G. v Nové Roli, domáhala se na firmě P., továrně na porculán v Ostrově, by bylo uznáno právem, že žalovaná jest povinna zanechatí užívání slova Bohemia na svých výrobcích a nedávati do prodeje výrobky tímto jménem neoprávněně označené, označení na hotovém zboží odstraniti nebo, není-li to možné, zboží neprávem značkou Bohemia označené zničiti in eventum, by bylo nařízeno žalované připojiti k označení Bohemia stejným písmem dodatek Made in. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Žalobkyně vytýká neprávem neúplnost řízení, ježto nebyl připuštěn důkaz znalcem z oboru obchodu s porculánem. Odvolatelka to, i nutnost dalších neprovedených důkazů dopisy, znaleckých svědků a jejich výslechem, dále výslechem svědků a předloženými listinami o tom, že se firemní jméno žalobkyně »Bohemia« u odběratelů vžilo a že došlo skutečně k záměnám, odůvodňuje poukazem k tomu, že slyšený znalec Dr. W. nic neudává o skutečných poměrech, ba že na otázku zástupce žalující strany, zda se žalobkynina značka »Bohemia« u odběratelů vžila, prohlásil, že o tom nemůže dáti odpověď. Přes to, že sama žalující strana dala znalci takovouto otázku, vytýká dále odvolání znaleckému posudku, že se zabývá zaměnitelností značek, ač tato zaměnitelnost nemá s předmětem sporu nic společného. V tom lze odvolání dáti za pravdu, že tyto věci nemají nic společného, neb aspoň věc nerozhodují, neboť § 11 zák. o nek. soutěži chrání se za příznačné platící zevní označení, stejně jako jméno nebo firma závodu nebo podniku, a podle motivů zákona mezi zevnější označení patří právě i ochranné známky. Věc tato však nerozhoduje spor, poněvadž se tu ne-

žaluje použití celé firmy nebo celé ochranné známky žalobkyně, nýbrž použití slova »Bohemia« nacházejícího se v ochranné známce žalobkyně jako její částka. Nebylo proto sice zajisté třeba úvah o podobnosti známek strany žalující a žalované a za tímto účelem zjištění této podobnosti, ale správně učinil znalec, když k nim přihlížel, a to proto, že ze vzhledu jejich usuzoval na celkovou zaměnitelnost nebo nezaměnitelnost a že v rámci těchto úvah dospěl k úsudku, že tu zaměnitelnosti není, což také případně odůvodnil. Než znalec posuzoval věc a na základě jeho učinil i zjištění soud prvního stupně i s toho hlediska, že slovo »Bohemia« ve známce žalované pokládáno býti musí za označení původu, tedy za geografické označení vlastnosti značkováného takto zboží, za označení, na něž si nelze činiti nároky, protože se stalo všeobecným majetkem. Je pravda, že se žalující strana odvolávala k vyvrácení pojetí věci v tomto smyslu na některé důkazy, a ty že připuštěny nebyly. Ale to se stalo právem, neboť je celkem lhostejno, zda a v jakém rozsahu cizina, najmě Anglie a Amerika, toho času připouští nebo nepřipouští porculánové výrobky československé, označené slovem »Bohemia«, či zda a pokud žádá nebo žádala označení slovem »Czechoslovakia«, event. v tom i v onom případě s dodatkem označujícím stát neb zemi výroby, tedy »Made in«, nebo podobně. Je to nerozhodné, protože z celé povahy věci a i ze znaleckého posudku vyplývá, že slovem »Bohemia«, při nejmenším na straně žalované, označena býti měla provenience jako vlastnost a speciálně jako obchodní vlastnost zboží žalovanou vyráběného a do obchodu přiváděného asi tak, jako to platí u pražské šunky, u uherského salámu, u szegedinských nebo frankfurtských parků, u hořických trubiček, u lomnických sucharů a pod., což ovšem patří již spíše do rámce posouzení právního. Ale znalec vzal na to ve svém posudku poukazem na jiný, z německé říše pocházející porculán provenience bavorské, slezské, durynské atd. s dostatek ohled, a posoudil tedy věc i v tom ohledu soud správně, když si tyto vývody znalcovy osvojil a učinil z nich plynoucí zjištění. Ale nejdůležitější jest, že zákonem proti nekalé soutěži, širším, než jest nebo byly doposud platné zákony speciální, najmě i známkový, mělo dojíti ochrany co do zevních zařízení podniku nebo závodu, jakékoli třeba jako známka neregistrované faktické užívání starší proti i registrovanému mladšímu užívání podobného nebo i stejného obsahu. Podle toho skutečnému staršímu užívání přiznal nový zákon postavení silnějšího, jemuž i registrované, tedy zdánlivé formálně silnější, ve skutečnosti však slabší, protože mladší užívání určitého označení musí ustoupiti (arg. slova: »užívaným po právu již jiným soutěžitelem« v § 11 odst. (1), na něž se odst. (3) odvolává), motivy k § 11 zákona o nekalé soutěži v bodu 9 uvádějí výslovně, že ochrana podle § 11 odst. (3) zákona není vázána formálností, jež předpisuje zákon o ochraně známek na př. zápisem do rejstříku. V tomto směru ovšem zakládá žaloba zažalovaný nárok na skutečnost zápisu obou svých známek (dne 24. ledna 1922, pod čís. 3571 a dne 5. ledna 1928, pod čís. 5058) a tvrdí dále, že žalovaná své výrobky až včetně do konce 1927 do obchodu přiváděla bez označení »Bohemia« a teprve potom, a to i v tuzemsku, si je opatřila touto známkou. Ale proti tomu žalovaná strana tvrdí, že slova »Bohemia« jako označení svého již od

mnoha let vyráběného zboží používala rovněž již od mnoha let a hlavně vůbec i před registrací žalující firmy roku 1921, a to i pro zboží exportní i pro zboží v tuzemsku prodávané a skutečně, i když jí v tom směru Wirtschaftsverband der Prozeanindustriellen und Geschäftsaufzeichnungen nemohl nic určitého potvrditi, může soud odvolací dodatkem ke správným jinak zjištěním prvního soudu ještě dále na základě svědecké výpovědi Alfréda B-a a znalce Dr. W-a (č. 1. 57) zjistiti, že žalovaná strana tohoto typického označení původu, t. j. slova »Bohemia« užívala pro své zboží již před založením firmy žalující, tedy před rokem 1922, kdy slovo to do své známky poprvé pojala žalující, založená roku 1921. Poněvadž je takto užívání slova »Bohemia« na straně žalované kryto právem starším, je zbytečné zjišťovati skutečně snad se přihodivší ojedinělé případy záměny, stejně jako by bylo zbytečným a pro posouzení věci nerozhodným zjišťovati znaleckými svědky a listinami okolnost, že se snad známka žalobkyně u odběratelů vžila.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatelka napadá rozsudek odvolacího soudu z dovolacích důvodů čís. 2, 3 a 4 § 503 c. ř. s., leč neprávem. Odvolací soud zjistil, že žalovaná užívala slova »Bohemia« k označení svého zboží již před založením žalující firmy, a dospěl proto právem k úsudku, že na straně žalované jest starší právo a že již z tohoto důvodu postrádá žalobní nárok veškerého právního podkladu. V tomto směru se poukazuje dovolatelka na příslušné odůvodnění napadeného rozsudku, jež se ani nepokusila vyvrátiti. Dovolatelka ovšem napadá ono skutkové zjištění odvolacího soudu dovolacím důvodem čís. 3 § 503 c. ř. s., avšak neprávem, neboť toto zjištění se zakládá na výpovědi svědka Alfréda B-a a na znaleckém posudku. Co dovolatelka uvádí v tomto směru pod heslem rozporu se spisy, není než nepřipustným brojením proti hodnocení důkazů odvolacím soudem, neboť ocenění důkazů nelze napadati žádným z dovolacích důvodů výčetmo uvedených v § 503 c. ř. s. Netřeba proto zjistiti, zda-li použitím slova »Bohemia« stranou žalovanou mohla povstati záměna s výrobky žalující strany nebo zda-li taková záměna skutečně již nastala, a nejsou proto dovolací důvody čís. 2 a 3 § 503 c. ř. s. v tomto směru uplatňované opodstatněny.

Čís. 12025.

Přijetím nabídky sprostředkovatele s doložkou: »v případě koupě se zavazujete zaplatiti nám příslušnou zákonnitou provisi z nezkrácené tržové ceny, což sám již přijetím a použitím této nabídky stvrzujete«, nebylo ujednáno, že provise jest splatná v případě koupě, ať dojde k ní přičiněním sprostředkovatele nebo bez něho.

(Rozh. ze dne 22. října 1932, Rv I 940/31.)

Žalující firma, realitní jednatelství, nabídla se žalovaným sprostředkovati koupi velkostatku L. Poslední odstavec písemné nabídky ze dne 4. března 1930 zněl: »v případě koupě se zavazujete zaplatiti nám při-